

בש"פ 7343/21 - חסן מור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7343/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

חסן מור

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע ב-עמ"ת 67714-10-21 מיום
31.10.2021 שניתנה על ידי השופט ע' כהן

בשם המבקש:

עו"ד שלמה פצ'בסקי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט ע' כהן) בעמ"ת 67714-10-21 מיום 31.10.2021, במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (השופטח' פס) במ"ת 12315-09-21 מיום 13.10.2021.

2. נגד המבקש, תושב הרשות הפלסטינית, הוגש כתב אישום המייחס לו שורה ארוכה של עבירות, ביניהן ריבוי עבירות של גניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א1) לחוק העונשין; וזיוף סימני זיהוי של רכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, המונה ארבע-עשר אישומים, המבקש ואחרים קשרו קשר לגנוב רכבים בתחום

מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית. לשם כך, השתמשו בכלי רכב "מבצעי" אשר שימש כרכב מוביל לרכבים הגנובים והקשו על זיהויו באמצעות התקנת לוחות זיהוי שונות.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. יצוין, כי עובר להגשת כתב האישום מושא הבקשה דנן, הוגש נגד המבקש כתב אישום בבית המשפט הצבאי יהודה בגין אותה מסכת מעשים, אשר נמחק לאחר שהתביעה הצבאית החליטה לחזור בה מכתב האישום (להלן: ההליך הקודם).

5. בהחלטה מיום 13.10.2021, בית משפט השלום הורה על מעצר המבקש עד תום ההליכים המתנהלים נגדו, לאחר שבא-כוחו הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. בהחלטתו, עמד בית המשפט על חומרת המעשים המיוחסים למבקש; על מסוכנותו הנלמדת מהאופן השיטתי בו בוצעו העבירות והיקפן הניכר; וכן על החשש להימלטות מן הדין, נוכח העונש הצפוי לו אם יורשע. הודגש, כי אף אם יונח שהמבקש מעוניין להתייצב לדיונים בענייניו, הרי שישנו חשש כי בשל מניעויות אלה ואחרות לא יורשה להיכנס לארץ, כפי שציין גם בא-כוחו בדיונים קודמים.

עוד התייחס בית משפט להחלטת בית המשפט הצבאי בהליך הקודם, במסגרתה הורה על שחרורו של המבקש ממעצר עד תום ההליכים לאחר הפקדת ערבות - וקבע כי "אין לתקן טעות בטעות".

6. ערר המבקש על החלטה זו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי. נקבע, כי חרף ההחלטה לשחררו בהליך הקודם, המשיבה לא הייתה מנועה מלהגיש בקשה חדשה לעצרו עד תום ההליכים בהליך זה, ומשזו הוגשה - היה על בית משפט קמא לדון ולהכריע בה בהתאם לדין.

לגופו של עניין, ציין בית המשפט כי נשקפת מהמבקש מסוכנות גבוהה נוכח המעשים המיוחסים לו, וכן מתעורר "חשש משמעותי להימלטות מן הדין". לחיזוק האמור, צוין כי יתר המעורבים בפרשה נעצרו אף הם עד לתום ההליכים, וכי בכלל נסיבות אלו החלטת בית המשפט הצבאי בהליך הקודם "אינה ברורה".

7. מכאן הבקשה שבפניי, במסגרתה שב המבקש וטוען כי החלטת מעצרו עד תום ההליכים נגדו, ניתנה בחוסר סמכות תוך "פגיעה חמורה" בעיקרון כיבוד החלטות של ערכאה מקבילה. לשיטתו, הליכי המעצר בעניינו מוצו במסגרת ההליך הקודם כך שהחלטת בית המשפט הצבאי לשחררו הפכה ל"מעין חלוטה", וזאת לאחר שהתביעה הצבאית החליטה לחזור בה מעררה על החלטה זו.

עוד טען המבקש, כי התוצאה במקרה דנן - בה הוא נעצר מחדש ללא כל שינוי בנסיבות ולאחר ששוחרר על ידי שתי ערכאות מקבילות - אינה צודקת ואינה סבירה, ומשכך מצדיקה התערבות ערכאת ערעור "בגלגול שלישי".

דיון והכרעה

8. דין הבקשה להידחות על הסף.

9. כידוע, רשות לערור על החלטה בעניין מעצר תינתן רק במקרים בהם מעוררת הבקשה שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר ההחלטה עליה נסובה הבקשה פוגעת במבקש באופן חריג וקיצוני (בש"פ 3970/18 אסודני' מדינת ישראל (5.6.2018)).

10. הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה. עיון בכתב האישום שהוגש לבית משפט השלום מלמדכיהואשונהואףרחב יותר מזהשהוגשלבית המשפט הצבאי, הן בסעיפי האישום והן בעובדות המתוארות בו. בכך, נשמט הבסיס לטענותיו "העקרוניות" של המבקש, משמדובר בשני כתבי אישום שונים ובשני הליכים נפרדים.

11. זאת ועוד, בית משפט זה קבע לא אחת שעבירות רכוש המבוצעות באופן שיטתי, בתחכום ובהיקף ניכר, או תוך התארגנות קבוצתית של מספר עבריינים, עלולות לסכן את ביטחון הפרט והציבור (בש"פ 7800/19 מדינת ישראל' אבואלקיעאן(26.11.2019)).

12. משכך, בהתחשב בחומרת המעשים המיוחסים למבקש והיקפם הנרחב, אני סבור כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה. על פי המיוחס לו, המבקש נטל חלק בפעילות עבריינית רבת משתתפים, במסגרתה הוא ושותפיו גנבו מספר רב של רכבים באופן שיטתי והעבירו אותם אל שטחי הרשות הפלסטינית, באופן שהקשה על תפיסתם.

13. נוכח האמור והעונש הצפוי לו אם יורשע בדין, ישנו חשש ממשי כי המבקש ינסה להימלט לשטחי הרשות הפלסטינית, שם נמצא מרכז חייו. על כן, מתקיימת אפוא עילת מעצר נוספת של חשש מהתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, המצדיקה את מעצר המבקש עד לתום ההליכים נגדו (בש"פ 3136/06 עטירנ' מדינת ישראל (16.4.2006); בש"פ 10689/07 מטורנ' מדינת ישראל(16.1.2008)).

14. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' בכסלו התשפ"ב (7.11.2021).

ש ו פ ט